

Forhold til Boets Størrelse; i 1889 var den 3 pCt., denne Arveskat bestaar endnu og kaldes „probate duty“.

Paa samme Maade udvikledes den saakaldte „Legacy duty“; ved Piits Arve-reform af 1796 gradueredes Taksten efter Arvingernes Slægtskabsgrad i Forholdet til Arveladeren; fælles for begge disse Arveskatter var, at de ikke berørte Arv bestaa-ende af fast Ejendom og Formue under fideikommissariske Baand; først 1853 lykkedes det at gennemføre Arveafgift ogsaa af den Art Formue. Indtil 1894 opkrævedes der i England følgende Arveafgifter: 1) „The probate duty“, en Stempelafgift, der er-lægges af al den Ejendom i et Dødsbo, som *ikke* er fast Ejendom, de første 100 Lst. vare fri; Dødsboer indtil 500 Lst. betalte 2 pCt.; Boer over denne Sum betalte 3 pCt.

2) „The legacy duty“ er en Afgift paa Arv bestaaende af Løsøre, Papirfor-mue og Forretninger; den betales af Arvingen og varierer fra 1 til 10 pCt. efter Slægtskabsgraden; naar „the probate duty“ er betalt og Arvingerne ere afdødes Børn, betales ingen Legatafgift.

3) „The succession duty“ er Arveafgiften paa al Arv bestaaende i fast Ejen-dom og varierer fra $1\frac{1}{2}$ — $11\frac{1}{2}$ pCt. efter Slægtskabsgraden. Værdien af fast Ejen-dom beregnes paa en særlig Maade, idet en Ejendomsværdi sættes lig med Livrente-værdien af det aarlige Renudbytte af Ejendommen; saaledes vil den Værdi, hvoraf der betales Arveafgift, være større, jo yngre Arvingen er, og mindre, jo ældre han er, idet man beregner, at en Mand, der sent kommer til sin Arv, ikke kan sidestilles i Skatteevne med den, der kommer tidlig til sin Arv. Yderligere Lettelse fik fast Ejen-dom ved, at Skatten betales i Løbet af 4 Aar.

4) Livsgaver rammes ved en Skat af 3 pCt.

5) Endelig indførtes en Skat af 1 pCt. af al Arv i fast Ejendom eller Løs-øre i alle Boer over 200,000 Kr.

Alle disse Skatteregler vare meget indviklede; Sir William Harcourt gennem-førte da i 1894 en Lov, der ophævede alle de nævnte Arveafgifter og indførte et nyt System, hvorved særlig Forskellen mellem fast Ejendom og Løsøre ophævedes. De nu gældende Arveafgifter ere da følgende: 1) Skatten af hele Dødsboet: Af alt, hvad en Mand efterlader, betales en Afgift, naar Boet er over 100 Lst., Afgiften varierer efter Boets Størrelse fra 1 til 8 pCt., den begrundes med, at man i England ingen Formueskat har og derfor maa lade Skatteyderen betale gennem sit Dødsbo. Af Ejen-domme under den døde Haand betales 1 pCt. yderligere. Der gøres ingen Forskel paa fast Ejendom og anden Ejendom.

2) Skatten af Arvingen betales *ikke* i første Led; den varierer fra 1 til 10 pCt. efter Slægtskabsgraden, heller ikke her gøres der Forskel paa fast Ejendom og anden Ejendom.

3) Af den Ejendom, der aldrig falder i Arv, betales en ekstra aarlig Ind-komst af 5 pCt. Den engelske Arveafgift indbringer ca. 20 Millioner Lst., et meget stort Tal.

V. Australien har meget progressive Arveafgifter, der i visse Tilfælde naar 20 pCt.

VI. United States. I de *forenede Stater* tilfalder lige saa lidt som i Tyskland Arveskatten Forbundskassen; men Enkeltstaterne have flere Steder udviklet en Skat paa Arv udenfor den direkte Linie til ogsaa at ramme Descendenter; saaledes har Staten New York en Arveskat, og Ohio har en progressiv Arveskat. Forbundsregeringen havde under den spanske Krig paalagt en midlertidig Arveafgift; Descendenter og For-ældres Børn betale $\frac{3}{4}$ pCt., Skatten stiger for de fjernere Slægtskabsgrader op til 5 pCt., Afgiften var ogsaa progressiv; Arv over 25,000 Dollars betaler en halv Gang mere; mellem 100,000 og 500,000 Dollars betales dobbelt; Arv fra $\frac{1}{2}$ til 1 Mill. betaler $2\frac{1}{2}$ Gang; endelig betaler Arvelodder over 1 Mill. 3 Gange saa mange pCt. som Arv under 25,000 Dollars; den mindste Arveafgift er da $\frac{3}{4}$ pCt. (for Børn, der arve under 25,000), den højeste 15 pCt. for fremmede, der arve mere end 1 Mill. Denne Arve-afgift havde da en Krigsskats ekstraordinære Karakter og er nu bleven ophævet.

VII. Frankrig. Den *franske Arveafgift* har udviklet sig som et Tillæg til Skatten paa Omsætning af Ejendom; fra 1790 er Arveafgiften bleven forøget; oprindelig var i Modsætning til det engelske og tyske System — Arveafgiften af fast Ejendom